

ملالی جویا، هرگز تا مرز سکوت، سقوط نخواهد کرد!

ملالی جویا، نماد شهامت زن افغان

ملالی جویا، را امروز همه انسانهای آگاه و باشعور جهان، چه در غرب و چه در شرق، می شناسند و میدانند که او زنی با شهامت از افغانستان است. و این رانیز میدانند که ملالی وطنش را و آزادی را چون جان خود دوست دارد و هرکس که به وطن او و آزادی خیانت کند، از او متنفر است و این تنفر را با صدای رسا بگوش جهانیان میرساند.

برای بار نخست، او این صدا را از لویه جرگه قانون اساسی خیلی رسا فریاد زد (دسمبر ۲۰۰۳). این فریاد که فریاد میلیونها زن و مرد داغیده افغان، از دست جنایتکاران و تبهکاران جهادی بود، نه تنها تالار لویه جرگه را به لرزه در آورد، بلکه طنین این فریاد جهان را فراگرفت و تیر یا عنوان درشت اکثریت رسانه های معتبر جهان گردید و از آن روز به بعد ملالی جویا، به عنوان یک زن نترس، دلیر و شجاع در اذهان و قلوب انسانهای عدالت پسند جای گرفت و در حافظه تاریخ نیز ثبت شد.

ملالی جویا، کسی است که بخاطر حقوق پایمال شده زنان کشورش حاضر است جانش را فدا کند. چنانکه تا کنون بخاطر همین موضع گیری استوارش پنج بار مورد سوء قصد از جانب دشمنان عدالت و انصاف در افغانستان قرار گرفته است، ولی بطور تصادفی از این سوء قصدها جان بدر برده است. ملالی جویا، زبان گویای میلیونها زن داغیده و میلیونها پدر ستم کشیده است که در طول سی سال اخیر در کشور از دست گروه های افراطی چپ و راست، همه هستی مادی و معنوی خود را از دست داده اند و عزت و عفت دختران شان مورد تجاوز قرار گرفته است، مگر فریاد آنها را هیچکسی نشنیده است. ملالی جویا، فریاد رسوا کن و افشاگرانه جنایتکاران و خیانت پیشگان است که در حق مادر وطن از هیچ ظلم و ستم و ناروایی و دنیایت و پستی دریغ نکرده اند.

مردم با درایت و باشعور فراه، در وجود ملالی جویا، این جوهر دلیری را سراغ میکردند که اگر او را به نمایندگی خود برگزینند و به پارلمان بفرستند، اوصدای دردها ورنجهای بیکران آنها خواهد شد و وجدان بشریت را تکان خواهد داد تا ناقضین حقوق بشر و مجرمین جنگی را به چنگ عدالت بسپارند.

ولی از آنجایی که اکثریت مجرمین جنگی و ناقضین حقوق بشر و حقوق زنان، از ترس محاکمه شدن خود به پارلمان پناه بسته اند، از همان روز نخست ورود جویا به پارلمان، برضد او موضع گرفتند و هر صدای برحق او را در پارلمان خفه میکردند و او که فضای پارلمان را برای بیان دردها ورنجهای مردم، تنگ می دید، روبروی رسانه های تصویری می آورد و از این طریق به بیان مواضع و دیدگاه های ملی خود می پرداخت. تا آنکه خلاف همه نورمهای قانونی و حقوقی و وظیفه او را در پارلمان به تعلیق در آوردند و گوش جنایتکاران از زهر سخنان ملالی جویا آرام گردید، مگر ملالی جویا، کسی نیست که با کنار زدن او از پارلمان، نامش از صفحه روزگار ویا از اذهان بیدار جامعه جهانی حذف گردد. از آن تاریخ بعد، هر چند ماهی یکبار ملالی جویا، چون ستاره یی در گوشه یی از آسمان مطبوعات و نهادهای مدنی کشور های غرب می درخشد و با سخنرانی ها و مصاحبات افشاگرانه و مملو از انتقاد و حقیقت، پرده از روی سیاست های مزورانه غرب و در راس امریکا و ناتو برمیدارد و هموائی شنوندگانش را با خود می آورد.

همین شهامت گفتار و بیان ملالی جویا است که رسانه های معتبر جهان، چون بی بی سی، صدای امریکا، صدای فرانسه و رادیو آزادی، و غیره با افتخار دریای صحبت های صریح و مملو از انتقاد وی بر سیاست امریکا و حکومت دنباله رو

آن می نشینند و برنامه های خود را وزن و اعتبار بیشتری بخشند، و این نکته نه تنها برای ملالی جویا، بلکه برای هوادارانش نیز افتخار آفرین است، زیرا این رسانه ها در هشت سال گذشته هیچگاهی با جنگ سالاران تنظیمی ضد زن و ضد حقوق بشر در افغانستان چون: یونس قانونی، ربانی، سیاف، داکتر عبدالله، محقق، خلیلی، دوستم، عطانور و غیره و غیره مصاحبه نکرده و نمی کنند و اعتبار رسانه خود را خدشه دار نمی سازند. یک ماه قبل، در هشتم اگست بخش دری

سایت صدای آمریکا در باره ملالی جویا که در آن وقت در لندن بود و بی بی سی هم مصاحبه یی با او انجام داد، نوشت: "ملالی جویا در لندن آزاد است. او از برقه پوشیدن آزاد است. او از نگاه کردن از دریچه هوشش بدون هراس آزاد است. و او آزاد است آزادانه در مورد حقوق زنان در افغانستان حرف بزند. ملالی جویا در لندن بخاطر ترویج کتابی از سرگذشتش به نام "بلند کردن آواز خود" رفته است. کتاب خاطرات او زندگی اش را از زمانیکه خانواده اش مجبور شدند در هنگام تهاجم شوروی افغانستان را ترک گویند - تا امروز، شرح میدارد. [در همان هنگام، کسی بنام قاضی صاحب از لندن روی خط تلویزیون آریانا افغانستان آمد و اظهار داشت که کتاب خاطرات ملالی جویا پیش از سخنرانی اش ظرف ۱۵ دقیقه از طرف شنوندگان خریداری و تمام شد.]

جویا میگوید نسل دوران او تنها جنگ را دیده اند. او میگوید مبارزه برای حقوق زنان و مبارزه علیه فساد در حکومت افغانستان باید ادامه یابد. او میگوید زنان در افغانستان بخاطر امنیت جان خود برقه به سر میکنند. بر جان ملالی جویا تا به حال ۵ سوء قصد صورت گرفته است، و در سال ۲۰۰۷ او از پارلمان افغانستان به اتهام توهین به پارلمان اخراج شد ولی او ساکت نمانده است. او میگوید: "سکوت مردمان خوب، بد تر از اعمال بد افراد شریر است." جویا میگوید شاید هدف بعدی او باشد، جویا میگوید اگر مبارزه بخاطر حقوق زنان به قیمت جاننش تمام گردد، او از مرگ هراسی ندارد. البته زنان دیگری در افغانستان وجود دارند که مبارزه را ادامه دهند. جویا میگوید: "من از سکوت سیاسی در مقابل عدالت میهراسم."

آمریکا در افغانستان فقط به دنبال منافع خود است:

ملالی جویا در مقاله ای که روز شنبه (۲۵/۷/۲۰۰۹) در روزنامه گاردین منتشر شد، نوشت: باراک اوباما رییس جمهوری جدید آمریکا نیز متأسفانه سیاست دولت بوش را در قبال افغانستان تعقیب می کند در حالی که اعزام نیروی نظامی بیشتر به افغانستان و توسعه جنگ به پاکستان فقط باعث تطویل و شعله ورت شدن آتش جنگ می شود. جویا گفته است: من عقیده ندارم که تداوم جنگ و خونریزی در افغانستان اجتناب ناپذیر است و استدلال کسانی که می گویند اگر نیروهای خارجی افغانستان را ترک کنند آن کشور مجدداً دچار جنگ داخلی می شود، قابل قبول نیست. "کسانی که چنین استدلال می کنند در مورد جنگ داخلی فعلی و فاجعه جاری در افغانستان چه حرفی برای گفتن دارند." وی تأکید میکند: مردم افغانستان صلح و آرامش می خواهند و تجربه تاریخی نشان می دهد ما همیشه اشغال و سلطه خارجی را رد کرده ایم. ما دست یاری و همبستگی بین المللی را طلب می کنیم و باور داریم که ارزش های انسانی باید با تلاش و مبارزه خود مردم افغانستان حاصل شود. بر خلاف ادعاهایی که مطرح می شود، کشور من آزاد نشده است. افغانستان هنوز تحت کنترل جنگ سالاران است و اشغالگری نیروهای ناتو نیز فقط قدرت این جنگ سالاران را تقویت کرده است.

جویا در بخش دیگری از مقاله خود میگوید: اعزام سربازان انگلیسی به افغانستان در راستای منافع این کشور نیست و در واقع پول مالیات دهندگان انگلیسی در این جنگ به هدر می رود. سربازان کشته شده انگلیسی همچون هزاران مردم غیرنظامی افغانستان قربانی سیاست های ناعادلانه ای هستند که کشور های عضو ناتو تحت رهبری آمریکا آن را تعقیب می کنند. "هدف آمریکا از دخالت در افغانستان و اعزام نیروی نظامی به آن کشور فقط تامین منافع خودش است." گاردین نوشته که این نماینده منطقه فراه افغانستان به دلیل انتقاداتش از دولت و مقامات افغان و جنگ سالار و جنایتکار خواندن برخی از نمایندگان مجلس افغانستان، در سال ۲۰۰۷ از عضویت این مجلس معلق شد. (اریانی ۲۶/۷/۲۰۰۹)

ملالی جویا صریحاً میگوید: "من از سکوت سیاسی در مقابل عدالت می هراسم."

واقعاً برای خانمی که شهامت گفتن، بزرگترین افتخار و برنده ترین سلاح اوست، و پشتوانه یی جزاز شهامت حقیقت گویی ندارد و از بیان آن تا کنون ترسی بدل راه نداده است، اگر در برابر عدالت سکوت کند، این سکوت به سقوط شهامتش می انجامد که پایان حیات سیاسی اوست. ولی ما یقین کامل داریم که ملالی جویا از آن گونه انسانهای نیست که از منافع مردمش درگذرد و در صنف خابنین و جنایتکاران و اشغالگران بایستد و سکوت را بر عدالت بیان ترجیح دهد. ولی هستدکسانی که تا دیروز از حقیقت دفاع میکردند و قلم شان به افشای جنایتکاران و خابنایان ملی بکار میرفت، ولی امروز سکوت را بر عدالت ترجیح داده اند.

به امید پیروزیهای درخشان ملالی جویای عزیز ۷/۹/۲۰۰۹